

Lleis amb sentit

Em deia un veí que la seva germana, que anomenarem Rosa, netejadora en unes oficines, va quedar en una situació d'incapacitat permanent absoluta per a qualsevol professió arran d'una lumbàlgia crònica i una fibromiàlgia greu. En els darrers anys, però, la senyora Rosa havia obtingut una titulació per internet i es dedicava al teletreball. Així podia descansar i treballar des del llit. Em va picar la curiositat i vaig investigar una mica sobre com es pronuncia la llei en aquests casos. Revisat el text legal sobre quins són els requisits necessaris perquè una persona pugui rebre una pensió després de ser considerada perceptora de la incapacitat permanent absoluta per a qualsevol professió com la Rosa, resulta curiós que la llei permeti que puguin percebre ingressos per fer alguna altra activitat per compte propi o aliè. No parlem d'una incapacitat absoluta per a qualsevol professió? Si la senyora Rosa té la necessitat, a títol personal em sembla perfecte que pugui desenvolupar una altra tasca, el que no entenc són les lleis i em fa l'efecte que fins i tot els que han d'interpretar-les tenen dificultats.

Al llarg de la meua vida professional m'ha tocat comprovar l'absurd en forma de llei. Recordo una senyora amb un glaucoma terminal que va haver de recórrer a la justícia perquè tenia un residual visual amb el qual no podia fer la majoria de les tasques del dia a dia i no li volien reconèixer la incapacitat que li corresponia. Un company va haver de declarar al judici perquè se li acabés reconeixent el que era evident. Un altre cas freqüent és el de persones amb un ull gandul profund de tota la vida que obtenen el permís de conduir amb restriccions (de velocitat, per exemple) mentre que d'altres en idèntica situació el tenen sense cap limitació. Els ciutadans necessitem entendre les lleis que van ser creades per garantir una convivència harmònica i, ja que hi som posats, per evitar les desigualtats. Necessitem lleis clares, igualitàries i amb sentit. També necessitem lleis que resolguin els problemes amb què ens trobem diàriament. Per tant, fora bo que aquells que ocupen les cadires que els electors els hem donat l'oportunitat d'ocupar dediquin el seu temps a canviar lleis que no s'entenen, a crear-ne de noves si convé i, per què no dir-ho, a legislar sobre els temes veritablement importants que preocupen els ciutadans.